

Koberské ROZHLEDY

33. ročník | číslo 1 | březen 2026 | koberský občasník

V tomto čísle najdete:

str. 4-10 Historie
str. 12-13 Hasiči
str. 14-15 Škola

Vážení spoluobčané,
čas nezadržitelně letí a po pochmurných krátkých zimních dnech, zde máme slunečné dny, které přinášejí úsměv, optimismus a také jaro. Většina z vás už jistě zahájila práce na zahrádkách a plánuje další činnosti související s příchodem března. Nejinak tomu máme na obci, kdy probíhají jarní úklidy a plánování další práce.

Máme za sebou také již první letošní zastupitelstvo, kde jsme projednávali několik důležitých bodů. Tím nejzásadnějším byl rozpočet obce na rok 2026, který bude opět vyrovnaný a budeme pracovat s 22.977.000 Kč. Každoročně proběhl také audit, který neshledal žádné nesrovnalosti.

A co plánujeme na letošní rok?? Hlavně musíme šetřit, po vysokých výdajích z posledních let, spojených s rekonstrukcí Sokolovny. Budeme splácet úvěr a obec necháme finančně „nadechnout“. To však neznamená, že by se nic nedělo.

Základní a mateřská škola si požádala o dotaci na Místní akční skupinu Slavkovské bojiště, kde byla úspěšná a získala 500 tis. Kč na modernizaci školního dvora. Práce již byly zahájeny: odvezl se nepotřebný materiál, demontovaly staré herní prvky a proběhly výkopové práce. Nyní bude následovat navezení a srovnání nových konstrukčních vrstev s finální pokládkou nového gumového povrchu, včetně osazení nového herního prvku. Celou realizaci zaštiťuje obec a bude ji také dofinancovávat částkou 300 tis. Kč.

V rámci probíhajících pozemkových úprav plánujeme vybudování nových odpočinkových míst začleněných do krajiny. Budou různě po katastru obce, zejména v lokacích s krásnými

rozhledy. Obnovujeme také staré nepoužívané polní cesty, jedna z nich je nad ulicí Vinohrady. Jde o propoj Přední hora - Kuchyňky.

Máme za sebou také vydařené kulturní akce. Proběhl I. obecní ples, který byl hojně navštíven a osobně jsem slyšel samá pozitiva. Samozřejmě, určitě se něco dá vylepšit, tak uvidíme, co přinese druhý ročník. Na plese se podařilo vydělat a za zisk budou pořízeny stoly a židle do venkovní učebny, kterou chce zřídit paní ředitelka na dvorku Základní a mateřské školy. Za mě skvělý nápad!

Počasi letos přálo již 10. ročníku starostova kolíku. Poprvé jsme zavedli dobrovolný příspěvek. Tak se vybrala částka 3500 Kč, která opět byla věnována škole. Nesmím zapomenout na veselý ostatkový průvod masek, který má u nás již tradičně své místo a úroveň. I. pololetí je na akce opět bohaté. Kulturní komise se určitě rozepíše o dětském maškarním plese, chystá se jarmark, setkání seniorů a další skvělé akce! Čeká nás také divadlo. Věřím, že podobných akcí bude v Sokolovně přibývat. Proto jsme jí opravovali!

Škola chystá program na den matek, fotbalisti připravují areál pro blížící se začátek fotbalové sezóny... prostě bude zase spousta příležitostí, kde se budete a budeme mít prostor setkávat.

Vážení spoluobčané,
přeji vám tímto krásné, slunečné jarní dny, hodně optimismu a dobré nálady, ať vše zvládnete dle vašich představ.

Těším se na viděnou!!

Roman Hanák
starosta obce

TDO

(tuhý domovní odpad, dříve SKO – směsný komunální odpad) – doplňující informace:

Místní poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci se dle platné vyhlášky vyměřuje jako součet dílčích poplatků za jednotlivé měsíce. Z tohoto důvodu je výhodnější nechávat nádoby vyvážet každý svozový den, protože v některých případech může dojít k situaci, že při méně častém vývozu překročíte minimální dílčí základ poplatku (10kg na osobu/nemovitost), který v souladu s vyhláškou platíte každý měsíc, ať už nádobu přistavíte, nebo ne - a tento měsíc bude pro vás tedy dražší, i když celkově za celý rok limit odpadu uhlídáte.

Tříděný odpad

– připomínáme:

Pořízení vlastní nádoby na tříděný odpad

Pokud si pořídíte vlastní nádobu na kteroukoliv komoditu odpadu (plast, papír, bioodpad, tuhý domovní odpad) je nutné tuto skutečnost nahlásit Obecnímu úřadu, ten Vám nově pořízenou nádobu opatří čipem. Bez čipu nebudou nádoby vyváženy.

Nově pořízená nádoba musí být barevně odlišena dle příslušného druhu odpadu, na který je určena,

- tzn. - odpad „plast“ žlutá nádoba
- odpad „komunál“ černá nádoba
- odpad „bio“ hnědá nádoba
- odpad „papír“ modrá nádoba

Vývoz tříděného odpadu

Pracovníci svozové firmy Respono vyváží odpad až do 17:00 hodin.

Pokud se stane, že Vám odpad nebyl vyvezen, může to být například z těchto důvodů:

* nádoba byla příliš těžká – není tak možné ji vyzdvihnout na svozové vozidlo, aby nedošlo k poškození nádoby

* odpad určený k vývozu nebyl v barevně odlišené nádobě pro daný svoz odpadu

V případě, že Vám nebyl vyvezen odpad jakékoliv komodity (plast, papír, TDO, bioodpad), obraťte se prosím s dotazy na svozovou firmu RESPONO, a.s. – dispečer střediska svozu, paní: Markéta Brzobohatá

Tel: 544 227 483

Mobil: 732 759 900

E-mail: brzobohata@respono.cz

Kobeřice – Kobeřice

Chtěl bych se s Vámi podělit o příběh, který má téměř velmi zajímavé rozuzlení. V okolí Litultovic na Opavsku byl hledačem kovů nalezen malý kovový odznáček s textem II. veřejné cvičení jednoty Orla ČSL v Kobeřicích, svěcení zvonů, 5. 7. 1925, pro Boha a vlast. Od nálezce jej přesně sto roků po události, ke které byl odznak vydán, koupil občan Kobeřic na okrese Opava, pracovník zdejšího obecního úřadu, pan David Mrovec, který se ve volném čase rovněž zajímá o hledání skrytých pokladů pomocí detektoru kovů. Koupil jej protože byl přesvědčen že odznak patří do zdejších Kobeřic. Posléze se obrátil na kronikářku obce p. Mgr. Marii Kubánkovou, aby ověřila údaje na plaketce. Ta začala pátrat v kronikách a v archivech, ptala se pamětníků, ale nic nezjistila. Bylo známo, že zde existovala jednotka Orel od roku 1924, ale nový zvon pořízený místo rekvírovaného zvonu za I. světové války, který nechal odlít Monsignor P. Josef Ottava, byl vysvěcen až v roce 1931. Bylo tomu tak? Nebo odznáček vyvracel vědomosti zdejších pamětníků? A tak se zrodila myšlenka, jestli se údaje na plaketce nevztahují k „naším“ Kobeřicím. Proto se na mě koncem roku 2025 obrátila dávná známá z Kobeřic u Opavy o pomoc s identifikací malého odznáčku. Zpočátku se mi tato souvislost zdála být téměř nemožná. Díky ochotě naší pamětnice p. Marie Jedličkové však došlo k objasnění tohoto příběhu. Ve farní kronice byl opravdu nalezen zápis z roku 1925 o svěcení dvou zvonů a jejich zavěšení do věže kostela sv. Jiljí dne 5. 7. V té době sloužil v Kobeřicích pan farář František Hála z Dřmovic. Záhada byla objasněna a odznáček se tedy vztahuje k naší obci. Možná se někdo zeptá, jak se tento odznáček dostal tak daleko? No ale to ponecháme stranou. Cesty života jsou někdy opravdu zajímavé. Nabízí se zde snad ještě otázka, jestli se takový

odznáček nenachází někde v šuplíku i v „našich“ Kobeřicích? Velmi pěkným završením celého tohoto příběhu jistě bude předání plaketky jeho majitelem našemu panu starostovi Bc. Romanu Hanákovi, ke kterému dojde v nejbližších dnech. A tak se odznáček po stoce roků vrátí do míst, odkud vzešel. Co všechno tedy může přinést taková družba započatá v roce 1974 !!!!

V tom roce se na tehdejší Místním národním výboru zrodila myšlenka propojit tři obce se stejným názvem. Zatímco Kobeřice u Brodku u Prostějova tuto snahu neopětovaly, Kobeřice v okrese Opava projevíly ochotu se vzájemně poznat. Tak se tedy v první červencový víkend uvedeného roku vydal z Kobeřic autobus Škoda 706

RTO, řízený kým jiným než panem Vladimírem Ondráčkem, na sever Moravy. Posádku tehdy tvořili někteří funkcionáři obce, fotbalisté, zástupci společenských organizací a občané. Po dopolední cestě s několika zastávkami se konalo na místním krásném hřišti slavnostní uvítání. Spolu s dalšími funkcionáři obce nás uvítal tehdejší předseda zdejšího národního výboru pan Vilém Urbiš. Protože v tamních podmínkách jsou poměrně vzácné třešně a tehdy zrovna zrály, byly zde vděčně přijatým dárkem. Kolik se jich v našich Kobeřicích naložilo, tolik se jich do spřátelených Kobeřic také přivezlo. Dalším doporučeným artiklem pro hostitele byla samozřejmě slivovice. Ta se však již v původním množství na sever Moravy nepřivezla, no ale zůstalo jí ještě dost. Hlavní upomínkou našeho kraje na toto setkání byla 27 cm vysoká maketa Mohyly míru v měřítku 1:133.

Hostitelé tehdy překvapili účastníky zájezdu jejich nápojem zvaným „koks“. Je to štamprle rumu, ve kterém je kostka cukru a zrno kávy. Hlavním programem odpoledne bylo historicky první fotbalové utkání Kobeřice – Kobeřice. Není bez zajímavosti, že toto utkání řídil rozhodčí pan František Kramář, rodák z našich nedalekých Uhřic. Oblečený v tehdy typickém černém rozhodcovském dresu s bílými doplňky. Svými gesty a vystupováním předváděl vše, co k činnosti rozhodčího patří, nebo patřilo. Utkání skončilo přesvědčivým vítězstvím domácích, kteří tehdy hráli o několik tříd vyšší soutěž. Ubytování bylo zajištěno na letišti v Zábřehu u Dolního Benešova. Druhý den se účastníci zájezdu podívali na hloubku zdejšího sádrovcového dolu.

Následovala návštěva nedalekého krásného hřebčína Albertovec, který byl tehdy součástí plemenářského podniku Tlumačov. Zde nás přivítal jeho ředitel Ing. František Lamich, několikrát osobně

mistr republiky v drezuře koní. Domácí stáj zde měl krásný vysoký kůň MOR, který ten rok i rok následující vyhrál Velkou pardubickou.

Asi tak ve stručnosti proběhlo první setkání Kobeřáků a Kobeřanů. V roce 1976 následovala návštěva hostů z Kobeřic u Opavy v naší obci. Zde není bez zajímavosti, že byli ubytováni jednotlivě u našich občanů podle profesí a zájmových činností. Na další zájezd do Kobeřic v roce 1977 již jely dva autobusy a vedle fotbalistů jel i taneční orchestr tehdejší Osvětové besedy, který vyhrával na večerní zábavě spolu s místní dechovou hudbou Kobeřankou.

Ta působí ve zdejších kraji dodnes. Při tomto setkání byla zasazena společná Lípa družby, přivezená z jihu Moravy. V roce 1979 zavítali přátelé ze severu Moravy do našich Kobeřic podruhé. Následovalo ještě několik podobných setkání, která později přešla do osobních návštěv a přátelství. Za zmínku jistě stojí, že v roce 1979 strávila parta koberských dětí od Opavy se svými vedoucími a učiteli týden u rybníka Horáček na chatě tehdejšího zemědělského družstva. Nadále pak probíhalo setkávání fotbalových oddílů. I tato tradice však postupem času vymizela. Možná k tomu přispěla svým dílem i covidová epidemie. Zůstalo jen několik osobních přátelství, která za tu dobu vznikla a přetrvala. Obce Kobeřice jsou si však i nadále blízké, přátelské a nápomocné. Příkladem byly povodně v září 2024 v Moravskoslezském kraji, kdy naše obec podala ve formě vysoušečů zdvia pomocnou ruku naší kamařácké obci Kobeřice.

Ta tímto způsobem ještě jednou děkuje.

Bc. Zdeněk Ondráček

Zvony v kostele sv. Jiljí

Kostelní zvony pro všechny vyzvánějí stejně. V jejich úderech zní proto spravedlnost. Spravedlnost v každém čase. Jejich prostřednictvím se můžeme také dostat zvukově do historie. Ten zvuk je stejný jako první den. Ve zvonici kostela sv. Jiljí je doloženo, za dobu její existence od roku 1463, celkem 11 zvonů. 5 z nich odvála doba, ale těch 6 co zůstalo stojí za to. Jedná se o výjimečnou a důstojnou osádku.

Za tento stav vděčíme našim předkům. Proto vás nyní provedeme bohatou historií zvonů v kostele sv. Jiljí až do současnosti, kdy nám zvoní tři velké, vyladěné zvony sv. Josef, sv. Cyril Metoděj, sv. Marie a občas také „umíráček“ sv. František.

Připomeneme si příležitosti ke zvonění i stav v období Velikonoc.

Ve spolupráci s Pavlem Hobzou, Petrem Havránkem, Marií Jedličkovou, Romanem Hanákem připravil Petr Baják

Zvon sv. Jiljí

(zůstal a dnes odpočívá)

Kostel sv. Jiljí je hodnotnou sakrální stavbou s původním románským jádrem z 1. poloviny 13. století. Nejstarším zvonem v kostele je zvon sv. Jiljí z roku 1463 (pro srovnání: Amerika byla objevena Kryštofem Kolumbem v roce 1492, tedy o 29 let později). Pochází z doby, kdy byla k chrámu

přistavěna zvonice. Na vlysu má uvedeno:

„Anno domini mille CCCC und lx iii ar ihs o rex glorie veni cum pace“ - Léta páně 1463, Ježíši o králi chvály přijď v pokoji. Jeho váha je 140 kg.

Pro své poškození už není používán. Po odzvoněných staletích je nyní na odpočinku.

Zvony sv. Marie a sv. František Jan

(vzala je 1.světová válka)

Postupem času dostal sv. Jiljí společnost, a to sv. Marii, zvon odlitý v roce 1698 s vyobrazením Panny Marie a nápisem „Sancta Maria ora pro nobis“ (Sv. Marie oroduj za nás) s váhou 28 kg. Tento zvon sloužil jako „umíráček“. Následně přibyl sv. František Jan, odlitý roku 1726 brněnským zvonařem Zikmundem Kerkrem o hmotnosti 78 kg. Ten byl ozdoben nápisem „S. Francisci Seraf. S. Joannis Nepomuceni orate pro nobis“ a vyobrazením sv. Františka Serafského a sv. Jana Nepomuckého.

Za zánikem těchto zřejmě nejdobnějších zvonů stála první světová válka. Hned v roce 1915 byl z nařízení vojenských úřadů zabaven tehdy nejmenší kostelní zvon, „umíráček“. Následně 31.3.1917 postihl stejný osud i zvon prostřední velikosti sv. František Jan, za který tehdy c. a k. ministerstvo vojenství vyplatilo 360 K.

Zvony sv. Marie

(vzala ji 2.světová válka)

a „umíráček“

(zůstal)

Dne 5. 7. 1925 byly svěceny nově pořízené dva

zvony: sv. Marie (142 kg) a „umíráček“ (23 kg). Měly nápis: „R. Manoušek a spol. Brno 1925“. Slavnost tohoto svěcení s veřejným cvičením místního Orla připomíná i pamětní odznak, prodávaný při této příležitosti.

V průběhu druhé světové války, na jaře roku 1942, došlo opět k rekvírování zvonů, právě těch nově pořízených. To podrobně líčí pan farář František Planita v Pamětní knize farnosti kobeřícké. Dne 17.března byly zvony odpovědnou osobou zapsány na seznam a ve věži označeny červenou barvou. Následně 14. dubna odpoledne přijeli, po demontáži zvonů v Heršpicích a Nížkovicích, čeští montéři. Nejprve si odložili potřebné náčiní v přízemí věže a přijali pozvání na čaj na faru, jak byli zkréhli. Demontáž byla dohodnuta po ranní mši. Večer od 19:25 do 20:35 se nepřetržitě střídalo zvonění „umíráčkem“, Marií a Jiljím. Zvonil jak pan farář, tak i hospodyně Veselá, Grabl Josef, Had Osvald, Zobalová Marie, Svobodová Karolína z čp 10 a Slabotinský František z čp 26, Hrabovský Vojtěch, Vystavil Karel, Cenek Miroslav. Ráno se zvonilo opět od 6:00 do 7:00 hodin a pak po mši od 7:30 do 8:00. Poslední zvonila Machančíková Marie. V 8 hodin začalo sundávání, v 9:30 bylo hotovo. V 10:15 přijelo nákladní auto, vrchní montér od firmy Manoušek a spol., policejní úředník z Vyškova a zástupce památkového úřadu.

Při odvážení se zvonilo na rozloučenou už jen Jiljím, a to do doby, kdy auto se zvony projelo na horizontu hranice katastru k Nížkovicím, to bylo 11 hodin.

Na území Protektorátu Čechy a Morava byly všechny zvony rozděleny do čtyř kategorií – A, B, C, D. Kategorie D, nejcennější zvony, zůstaly ve věžích s tím, že budou zabaveny až v dalším kole (na to už nedošlo). Tak se zachránil sv. Jiljím. Všechny zabavené zvony byly svezeny na centrální sběrové místo v Praze u Libeňského mostu na Maninách. Nejnovější zvony z kategorií A a B byly 28. srpna 1942 naloženy na celkem pět lodí a odvezeny do válečných továren v Hamburku, kde byly použity pravděpodobně na výrobu nábojnic. Do Hamburku tak odjelo celkem 9801 rekvírovaných zvonů z Čech a Moravy o celkové váze více než 1 500 tun. V Kobeřicích tak dnes máme gotický zvon, ale ty ze 17. až 20. století zmizely. Zvony kategorie C zůstaly na Maninách a po válce se postupně vrátily do původních věží. Jaký byl přesně osud tehdy relativně nového „umíráčku“ s nápisem: „R. Manoušek a spol. Brno 1925“ nevíme. Jak bylo uvedeno je zdokumentováno, že byl sundán a odvezen. Avšak nyní ve věži visí a jak říká kostelník Pavel Hobza: „... je náhradní“. Není pravděpodobné, že by byl v kategorii C. Zřejmě tedy z Kobeřic vůbec neodjel.

**hřbitov zvonů v Praze
na Maninách, léto 1942**

rezervní „umíráček“ z roku 1925

Zvony v kostele sv. Jiljí

Zvony Všech svatých a nejblahoslavenější Panna Maria

(nejsou),

sv. František „umíráček“

(slouží)

V neděli 8. listopadu 1959 byli svěceny tři nové zvony: Všech svatých (93 kg, ladění Fis/2), nejblahoslavenější Panna Maria (51 kg, ladění A/2) a sv. František (23 kg ladění Cis/3) Všechny odlila firma Kovolit z České u Brna. Zachoval se jen nejmenší „umíráček“ s nápisy: „František z Assisi“ a na vlysu „Kobeřice 1959 Kovolit Česká u Brna“. Ten slouží svému účelu do dnešních dnů. Osud zbývajících dvou zvonů (Všech svatých a nejblahoslavenější Panna Maria) nám není znám. Buď zvoní v některé jiné zvonici nebo byly přeta-veny.

**Sv. František, užívaný
„umíráček“ z roku 1959**

**Slavnostní příjezd zvonů od fary,
křižovatka ulic Dolní/Na Kopci,
koně řídí pan František Brtník,
8. 11. 1959**

zvedání zvonu „Všech svatých“

Zvony sv. Josef

/největší zvon,

sv. Cyril Metoděj

/větší zvon,

sv. Marie

/velký zvon (všechny slouží)

V roce 1972 nechali farnici tajně pořídit tři, k sobě sladěné, nové zvony, které se na věž kostela sv. Jiljí dávaly v roce 1973. Slouží svému účelu dodnes. Největší zvon nese nápis: „Svatý Josefe, oroduj za nás!“. Na větším zvonu je nápis: „Za mír, blaho a víru svého lidu, oroduj za nás svatý Cyrile a Metoději!“ Nejmenší velký zvon má nápis:

**Sv. Josef
(největší zvon)**

„Tříkrát denně Matko Boží zdravíme Tebe, zdrávas, zdrávas, zdrávas Maria!“ Na všech třech zvonech je ještě uvedeno: „Ke ctí a slávě Boží věnují Terezie a Josef Grábl, kostelník z Kobeřic č. 170.“ Největší a nejmenší zvon byly ulity firmou Gabriel Knos – R. Manoušek v Brně Ivanovicích u B. Drasalové. Prostřední zvon stejnou firmou v Brně Tuřanech. Pořízení nových zvonů mělo dohru u Státní bezpečnosti, kde byli vyslýcháni farář Josef Klusáček a dárcé Josef Grábl.

**Sv. Cyril Metoděj
(větší zvon)**

**Sv. Marie
(velký zvon)**

Terezie a Josef Gráblůvi

se darováním tří zvonů zařadili mezi nejštědřejší donátory v Kobeřicích, proto je zde vzpomeneme. Josef Grábl (4.8.1914 – 14.8.2000) se narodil v Kobeřicích v ul. Chaloupky v čp. 79 rodičům Josefovi a Anežce Gráblovým. Otec byl zednickým pomocníkem a matka dělnicí. Malý Josef byl rodiči, jako jediné dítě, dobře vychován ve víře a povinnosti. Od mala, coby ministrant, napomáhal kněžím ve sv. Jiljí během bohoslužeb. Kostelníkem pak byl od roku 1965 až do své smrti. V roce 1948 se v Brně oženil s Terezií rozenou Ryšavou, provdanou Poláškovou (4.10.1910 - 7.12.1964) z Milešovic, toho času vdovou. Z Chaloupek se spolu přestěhovali do ul. Vrchní čp. 170, dětí neměli. Josef byl dělníkem,

později rolníkem v JZD. Byl znám jako společenský člověk se smyslem pro humor, uměl však být i tvrdohlavý. Ti, co ho znali, na něj jistě rádi vzpomínají. Třeba na krásné sněhuláky před jeho domem, nebo na pravidelné středeční výlety do lázní v Brně. To společně s kamarády Vítem Koukalem (Na Kopci čp.157) a Rudou Diváckým (Vrchní čp.192) přes zimu vesele vyrazili v 7:15 autobusem „do světa“.

Kde ještě v okolí uslyšíme podobný počet velkých zvonů?

3 zvony zvoni ve

Slavkově - v kostele Vzkříšení Páně
Bučovicích - kostel Nanebevzetí Panny Marie
Žarošicích - poutní kostel sv. Anny
Těšanech - kostel sv. Barnabáše

4 velké zvony mají

Dambořice - kostel sv. Martina
Holubice - kostel sv. Václava

5 zvonů je jen v

Žarošicích - kostel Nanebevzetí Panny Marie

Jak, kdy a který zvon v Kobeřicích zvoní?

Správu celého kostela má na starost kostelník. Tím je u nás pan Pavel Hobza, který své poslání vykonává od roku 1994. Zvony Sv. Josef, sv. Cyril Metoděj, sv. Marie jsou ovládány elektricky, ručně je obsluhován „umíráček“.

Časové zvonění:

sv. Marie v 5:00, 12:00 a 18:00 (při letním čase v 19:00).

Příchod nového roku:

sv. Josef, sv. Cyril Metoděj, sv. Marie v 0:00.

Neděle a svátky před mši svatou:

sv. Cyril Metoděj v 10:00,

sv. Josef, sv. Cyril Metoděj, sv. Marie v 10:15,

Pozdvihování při mši svaté:

sv. Marie cca v 11:00.

Vyzvánění úmrtí:

sv. František („umíráček“).

Pohřeb (vynášení a spouštění): sv. Josef, sv. Cyril Metoděj, sv. Marie.

Osazení třech zvonů v pořadí sv. Marie, sv. Josef a sv. Cyril Metoděj v třetím, nejvyšším patře zvonice, za nimi je „umíráček“ sv. František

Velikonoce

Na Zelený čtvrtek při večerní bohoslužbě zazní píseň Sláva na výsostech Bohu. Naposledy se všechno rozezvučí, varhany zabouří a zvony se divoce rozezní. Pak zmlknou a podle pověsti odletnou do Říma pro požehnání Svatého otce. Na Velký pátek se utiší, protože si církev připomíná velký smutek a okolnosti, které vedly k ukřižování. Je to den, kdy Kristus zemřel. S tím souvisí střídmost včetně půstu. Práce zvonů přechází na hrkače od Velkopátečního hrkání. To pak hlasitým hrkáním vyhánějí Jidáše z dědiny. Zvony přiletí až na Bílou sobotu večer, kdy se kostel chystá na velikonoční vigilii, která má svůj tradiční postup. Tato bohoslužba trvá poměrně dlouho. Oslaví se vzkříšení, varhany se opět vesele rozezní a zvony se rozezvučí.

Kdyby hrkačů nebylo je i ve zvonici připraven vzácný historický hrkač. Je to poměrně velký „hudební“ nástroj. Takový válec se zoubky, točíte klikou a on hrká. Dělá to neuvěřitelný rámus.

VELKÁ NOC malé rozjímání nad Velikonocemi

Jan Hus v Postile vykládá: velká noc, slove noc, v níž jest velikú věc učinil Kristus z mrtvých vstav.

Té velké noci předcházelo mnoho dní, let, století i tisíciletí. Od doby, co Bůh učinil člověka k obrazu svému, se člověk často vzpouzel Božímu vedení. Přesto Bůh trpělivě provázel lidstvo, bděl nad ním, dával mu rady, ustavil zákony. Člověk však toužil znát dobré i zlé a vztahoval ruku po věčnosti. Neboť chtěl překročit hranici hmotného těla a ponořit se do dokonalosti duchovní dimenze, kterou chtěl sdílet s Bohem.

A tehdy se začali lidé modlit k Bohu, aby jim poslal vysvoboditele, aby jim pomohl překročit hranice pozemského života a sdílet Boží království.

Před dvěma tisíci lety přišel. Židovský učitel jménem Ježíš. Pobouřil zákoníky, nectil tradice, stoloval s hříšníky. Nedbal majetku, hodnosti, ani hrozeb mocných. A lid ho miloval a prohlásil ho králem. Jenže lid neměl moc, tu měli mocní, a ti se rozhodli ho soudit. Přesto pochybnost hlodala v jejich myslích a tak podle osvědčeného hesla „já nic, já muzikant“, svěřili zákoníci a rabíni neposlušného Jehošua římské moci. Ježíš byl předveden před prefekta Piláta, aby ho soudil. Jenže takových podivínů mu předváděli každou chvíli několik a Pilát, přesvědčen, že jeho bláznovství není Římu nebezpečné, nechal jej zmrskat a propustit. Překvapení zástupci velerady však trvali na smrti a tlačili na Piláta. A tak co je Pilátovi po jednom potrhlem kazateli, odsoudil jim ho, neboť není dobré znepřátelit si velekněze. Ostatně oni nejlépe ví, co si přeje Bůh, a prefekt bude mít svůj klid.

Tak skončil Ježíš na kříži. Mocní se zaradovali, lid i učedníci znejistěli. Začínaly svátky Velikonoc a Ježíše uložili do hrobu. A život šel dál a podle tradice vypravily se ženy prvního dne po sobotě ke hrobu, aby vonnými mastmi nabalzámovaly jeho

tělo a prokázaly mu tak službu poslední.

Jenže té noci, která právě skončila, se stalo něco, co pro mnohé změnilo běh světa. Ženy našly prázdný hrob a běžely to říci mužům, ale nikdo z mužů jim nevěřil, protože v patriarchální době ženy ještě „neměly rozum“. Ten jim muži příznali až v 19 století spolu s hlasovacím právem. A protože ženským řečem vůbec nikdo příliš nevěří, běželi se hierarchové podívat osobně. U prázdného hrobu zůstali koukat stejně jako ženy.

Tehdejší církev tenkrát pochovala svůj mesiášský sen o dobrém králi z rodu Davidova a truchlila nad prázdným hrobem vysněných představ a pohřbených prorocství. Jen někteří tušili, že se děje něco nového. A uvěřit ve vzkříšení bylo skutečně těžké i pro ty, kteří byli toho svědky. Ani dnes na tom nejsme s vírou ve vzkříšení o mnoho lépe. I my dnes občas zbožně předstíráme a málo rozumíme. Proto je třeba opět si připomínat Boží slovo a hledat něco podstatného v této pro mnohé nepochopitelné události.

Není to tak dlouho, co jsme oslavovali Boží narození do hmotného těla (Vánoce), a v tomto čase se mění původní mystérium jarního znovuzrození v křesťanskou slavnost vzkříšení lidského ducha do věčnosti o Velké noci. A tak jak se každý rok v přírodě rodí nový život, připomínáme si podstatu onoho božského mystéria Velké noci, noci, kdy Kristus vstal z mrtvých. Ta cesta ze smrti do života bude vždy symbolická, neboť i Ježíš použil mnoha symbolů, aby nám ji vyznačil. Každý člověk k ní musí nejprve dozrát, aby mohl následovat Ježíše nejen v pozemském životě, ale i ve VZKŘÍŠENÍ.

Požehnané Velikonoce a světlo do Vašeho života vám přeje

Dana Konečná, externí duchovní ČČSH

Zveme Vás na velikonoční bohoslužby do Husova sboru:

bohoslužba Velkého pátku 3. 4. v 16 hodin

Slavnost Vzkříšení v neděli 5. 4. v 10,30 hodin

Činnost jednotky za uplynulý rok 2025

Jednotka čítá 12 členů, z toho 3 velitelé, 3 strojníci a 6 x hasič. Loňský rok byl pro jednotku úspěšný v tom, že se podařilo dotáhnout do konce opravu cisterny, konkrétně nová spojka, která nás zlobila již několik let. Oprava nakonec nebyla finančně náročná, jen stála čas našich členů. Také zapojení se do obecní akce rodáci bylo úspěšné. Podařilo se nám stihnout drobné úpravy místnosti pro jednotku, které budou sloužit další roky. Jednotka se zúčastnila velkého cvičení IZS, kde si vyzkoušela, jaké to je asistovat profesionálním hasičům a záchranářům při hromadné nehodě. K dalším výcvikům patřilo tradiční školení pilařů a velitelů ve vojenském prostoru Vyškov. Fyzickou přípravu jsme si odbyli v rámci prvního kola požárního sportu v požárním útoku ve Velešovicích a někteří členové v rámci každoroční skoro týdenní pouti po krajích českých.

Také jsme v uplynulém roce měli několik zásahů, které daly znát, že jsme pro IZS pomocnou rukou. Jednalo se o 10 událostí. 1x šlo o planý poplach. Zasažovali jsme u vážné nehody za Bílým vlkem se zahořením vozu a zraněnými.

Potom další zahoření motorového prostoru auta ve stoupání v Nížkovcích bez následků. Nejvíc událostí bylo na spadnutí strom, a to 5x. 2x se jednotka nesešla, jednalo se vždy o strom nebo větev na silnici.

Poslední mimo výjezdová činnost jednotky byla Vánoční jízda s nazdobenými vozidly. Vyjeli jsme do Rašovic na ohlášenou vánoční jízdu s nazdobenou cisternou a dopravním vozem. S jednoznačně nejstarším vozidlem jsme

jeli mezi cisternami první. Trasa byla dlouhá a prověřila auto i řidiče. Z Rašovic se vyjelo přes Křižanovice do Slavkova. Pak po obchvatu zpět do Hodějic, Heršpic a do Rašovic. Pak z Mouřínova do Bučovic. Malá zastávka při průjezdu vlaku. Defilé na náměstí v Bučovicích a potom přes Marefy a Křižanovice do Rašovic. Byla to moc hezká akce, auta by šla mnohem lépe vyšperkovat. Děkuji všem členům a podporovatelům naší činnosti.

Velitel JSDH Aleš Krahula

Valná hromada sboru

Každý rok se všichni členové SDH můžeme nebo možná měli bychom se potkat na valné hromadě sboru. Letos jsme pro toto setkání měli termín 31.1.2026, abychom vyhodnotili ten uplynulý rok 2025. Letos to byla dokonce

volební valná hromada a tak možná i proto byla účast na schůzi solidní. Zvolili jsme nového starosty, kterým se stal Aleš Krahula a nově musíme mít 2 náměstkyně a těmi jsou Lenka Hanačíková a Alena Musilová. Výkonný výbor sboru se nám rozrostl o nové členy, za což jsme rádi a doufáme tím i o další ruce, které budou chtít pracovat a hlavy, které budou chtít myslet a posílí tím naše řady ve vedení sboru. Schůze šlapala podle plánu a všechny nás potěšilo, jako zpestření, vystoupení mladých hasičů. Děvčata z družstva starších pomohli celou schůzi připravit, podílely se jak na přípravě jídla, tak na samotném stolování, holky díky!

Do nového období nám všem přeji hodně volného času pro hasiče a všem ostatním. Zejména obci a rodinným příslušníkům děkuji za podporu a shovívavost.

Lenka Hanačíková

Začátek roku jsme si v mateřské škole zpřijem-
nili tradiční tříkrálovou koledou. Jako Tři krá-
lév jsme se vydali koledovat po obci a rozdávat
radost. Společně jsme také navštívili místní
kostel, kde jsme si prohlédli betlém a připomně-
li si vánoční příběh. S novým rokem jsme také
s radostí přivítali novou paní učitelku do třídy
Včelíček paní Denisu Adámkovou.

Nadále pokračují edukativně stimulační sku-
pinky pro předškoláky a jejich rodiče, které
pomáhají dětem hravou formou rozvíjet do-
vednosti potřebné pro vstup do základní školy.
Nevšedním zážitkem byl kosmický zážitkový
stan, díky kterému jsme se alespoň na chvíli
vydali do vesmíru. Děti se dozvěděly mnoho za-
jímavostí o planetách, hvězdách i celé sluneční
soustavě a odnesly si spoustu nových poznatků.
Začátkem února proběhl zápis našich předško-
láčků do 1. třídy základní školy. Dětem přeje-
me, aby jejich vstup do nové životní etapy byl
radostný a úspěšný. Děni v mateřské škole jsme

si zpestřili masopustním týdnem plným hodo-
vání, zpěvu, tance a veselí. Děti si užily karne-
valové kostýmy, soutěže i tradiční masopustní
atmosféru.

S příchodem prvních slunečních paprsků nás
čekají další krásné akce. Těšíme se na poly-
technický workshop „Kladívko a hřebíček“, při
kterém si děti vyzkouší práci s jednoduchým
nářadím a rozvinou svou zručnost. Společně
také vyneseme Moranu, abychom symbolicky
přivítali jaro. Důležitým termínem bude také
zápis do mateřské školy, který proběhne 17.
března. Těšíme se na všechny nové děti i jejich
rodiče a věříme, že se jim u nás bude líbit. Akce,
které nás během března budou čekat, jsou ve-
likonoční dílničky pro děti a jejich rodiče a vy-
stoupení pro místní seniory, na které už s dětmi
pilně nacvičujeme.

S dětmi přejeme slunečné a tvořivé jarní dny
plné radosti, barev a nových objevů.

Veronika Elznerová

Žáci základní školy opět aktivní - prevence, spolupráce i sport

Na škole v Koberčicích u Brna probíhá i v novém roce řada zajímavých aktivit, které přispívají k všestrannému růstu našich žáků.

V únoru se žáci věnovali preventivním aktivitám v duchu spolupráce, které pomáhají upevňovat sociální dovednosti, bezpečné chování a vzájemnou podporu mezi dětmi. Součástí byly

i preventivní programy pod záštitou společnosti Podané ruce, do kterých se zapojily všechny třídy a které přispívají ke zdravému sociálnímu klimatu školy.

Sportovní nadšení pak děti prokázaly během lyžařského výcviku, kde si kromě techniky sjíždění trati odvážely i spoustu krásných zážitků a vzájemné podpory při překonávání drobných pádů a náročnějších momentů.

Škola klade důraz na pestrou nabídku aktivit, které rozvíjejí nejen znalosti, ale i sociální, emocionální a tělesné dovednosti všech žáků.

Jana Procházková

Advent v Kobeřicích

Prosinec je ve znamení adventu, vánoc, pohody, klidu a závěrečných oslav. Obec má konec roku pestrý, začíná se Rozsvěcováním vánočního stromečku, akce je to již tradiční a těší se hojně účastí. Pro děti je lákavé samotné odpočítávání, kdy se rozzáří obecní vánoční strom a dospělí si zase přijdou poslechnout, co si děti z MŠ a ZŠ připravily. Postupně se nám představily děti z MŠ z obou oddělení a následovalo pěvecké vystoupení školy, kde písně Padá snížek, Stojí vrba košatá a Vánoční od Štístka a Poupěnky byly precizně nacvičeny a všichni si domů „odnášeli“ hezký zážitek. Hasiči připravili dvojitou dávku svařáku, dostatek čaje a kdo měl zájem mohl si domů odnést kytičku jmelí.

Na Štědrý den se scházíme také pravidelně, abychom si společně zazpívali koledy, popřáli si požehnané svátky, odnesli si domů Betlémské světlo a navodili vánoční atmosféru, což se povedlo. I když letos byl Štědrý den poněkud

větrný a sychravý, účast byla slabší, ale svařák a čajík od hasičů nechyběl a tak jsme se zahřáli v poklidu rozešli do svých domovů ke štědrovečerním večerím a vánočním stromečkům.

Kulturní komise se i v letošním roce těší na vaši účast na všech akcích konaných v Kobeřicích, které už se postupně rýsují.

Lenka Hanačíková

Obecní Mikuláš potěšil malé i velké

V neděli 7. prosince 2025 se v naší obci uskutečnila tradiční akce Obecní Mikuláš, která přilákala mnoho dětí i jejich rodičů. Vyzdobená zastávka a okolí hasičky zaplnila radostná atmosféra, očekávání a lehké napětí z příchodu Mikuláše se svou družinou.

Mezi děti zavítal Mikuláš v doprovodu andělů. Ti nejmenší měli připravené básničky a písničky, které Mikulášovi s odvahou přednesli. Za svou snahu a hezké vystoupení byli odměněni mikulášským balíčkem.

O napětí se postarali čerti, kteří s sebou přinesli váhu. Na ní „vážili“ děti, aby zjistili, zda během roku nezlobily více, než je zdravé. Naštěstí se ukázalo, že v naší obci převažují hodné děti, a tak si čerti nakonec nikoho do pekla neodnesli a děti odměnili perníčkem.

O příjemnou atmosféru a dobré občerstvení se postarali místní hasiči, kterým patří velké poděkování.

Hana Křížová

Silvestrovský kanál

Letošní třináctý ročník Silvestrovského kanálu se opět vydařil a malou přidanou hodnotou byl čerstvě napadený sníh, kterého si děti na přílehých mezích mohly do sytosti užít a vydrželo jim to od odpoledních až do pozdně večerních hodin. Pro dříve narozené zrovna přívětivé počasí nebylo, nicméně pravidelné návštěvníky z Benešky a Kedlet to neodradilo a opět dorazili,

velice nás to potěšilo. U ohně se svařákovalo, zpívalo, jedlo a veselilo, prostě vše, co k oslavě uplynulého roku patří.

Lenka Hanačíková

Ostatky

V sobotu 14. 2. prošel obcí ostatkový průvod. Velký dík všem, kteří udržují tradice - ať už účastí v průvodu, nebo přípravou bohatého a nápaditého občerstvení cestou, i v cíli. Užili jsme si to ! :-)

Dětský maškarní karneval

V neděli 1. března se uskutečnil maškarní karneval pro děti v nově rekonstruované sokolovně. Účast karnevalu byla velká, přišlo celkem 58 dětí, hned na začátku akce jsme přidávali další místa k sezení. Téma karnevalu bylo povolání a v tomto duchu se nesla výzdoba, dekorace i bohatý program pro děti: společné tancování, soutěžní stanoviště, písně, malá a velká tombola.

Členové kulturní komise nezůstávali pozadu a vyladili se do karnevalových masek: lékařka, kuchařka, vojačka, zahradnice, uklízečka, policistka, stavební dozor, veterinářka a zubařka.

Společně s dětmi jsme odstartovali začátek karnevalu a čekala nás promenáda karnevalových masek na píseň: „ Dnes máme u nás

karneval“, kde všechny masky tancovaly v kruhu.

Děti si vyzkoušely soutěžní stanoviště hasič, s hasičskou helmou zdolávaly překážky, chůze po laně, podlézání, skákání do čtverců. Druhé soutěžní stanoviště byl/a uklízečka, kde děti čekalo zametání smetí, čištění a leštění zrcadla.

Po celou dobu akce si děti mohly u stolu vyzkoušet poznávání předmětů daného povolání a správně přiřadit k jakému povolání patří např. policejní čepice s vysílačkou, kominická štetka, pokladna, tabule s křídami, apod. Druhé poznávání povolání bylo dle obrázků.

Za každé splněné stanoviště a „poznávačky“ získaly děti drobné ceny: reflexní přívěšky na klíče, bonbóny, hopskulky, pomády na rty, omalovánky apod., děti byly velmi šikovné a snaživé.

Společně jsme také tancovali na píseň: „Naše

tělo“; vytvořili jsme v zástupu mašinku na píseň: „Jede, jede mašinka“.

Nechybělo ani překvapení ve formě bublin z elektrického bublinkovače a spuštění barevných, nafouklých balónek z balkónu, které se postaraly o skvělou a veselou atmosféru k tancování.

Ke konci karnevalu nechyběla tombola, na kterou všichni s napětím čekali. Výherní ceny byly krásné např: lego, sportovní koloběžka, hudební reproduktor, společenské hry, kreativní sada na malování, plyšáci - lenochod, zajíc.

Děkujeme všem sponzorům za jejich hmotné i finanční dary, S-clubu za zajištění skvělého občerstvení a také panu fotografovi Petru

Pospíšílovi za zdokumentování celé akce.

Těšíme se na další ročník karnevalu.

Karina Friesová

Akce, na které se můžete těšit:

18. 4. 2026

Sběr železného šrotu a elektroodpadu – SDH Kobeřice u Brna

26. 4. 2026

Divadelní představení
„Když se zhasne“

30. 4. 2026

Slet čarodějnic

13. 5. 2026

Český den proti rakovině -
prodej žlutých kytiček

14. 5. 2026

Den matek – vystoupení
děti ZŠ a MŠ v Sokolovně

Květen

jízda traktorů – májový
průjezd dědin

Červen

Den dětí

Více informací k připravovaným kulturním akcím se vždy dozvíte na webu obce, veřejné vývěsce nebo na facebooku (Co se děje v Kobeřicích u Brna).

Velikonoční dílničky

*Hdy: 26.3.2026
V kolik:
od 15:30 - 17:30
Kde: v prostorách
ZŠ a MŠ*

*Srdečně zveme všechny děti,
jejich rodiče a prarodiče
na velikonoční dílničky,
kde si s dětmi můžete vyrobit
velikonoční ozdobu
a naladit se na blížící se
svátky jara.
Zahájení proběhne v MŠ.
Těší se na Vás kolektiv MŠ a ZŠ*

Texty jsou redakčně upravovány.

Vydává obec Kobeřice u Brna, Dolní 54, 684 01, e-mail: koberske.rozhledy@seznam.cz

Redakce: Zuzana Červinková

Autoři fotografií: ZŠ a MŠ Kobeřice u Brna, SDH Kobeřice u Brna, kulturní komise Kobeřice u Brna, archiv OÚ Kobeřice u Brna, Marie Jedličková, Petr Baják, Petr Pospíšil, Lenka Hanačíková, Lenka Hromková

Uzávěrka příštího čísla: 31. května 2026

MKČR E13059

